

NOTE 55. "AND BECAUSE LAWLESSNESS WILL ABOUND, THE LOVE OF MANY WILL GROW COLD." (Matt.24,12; NKJV.)*

"De djävulska ångorna stiger och fyller min hjärna,
tills dess jag blir galen och mitt hjärta
i grunden förändrats.
Ser du detta svärd?
Mörkrets furste sålde det
till mig." (Karl Marx, Fiolspelaren (R. Wurmbrand; Marx satanist?))

"We can trace the decline: Lyell's geology, Darwin's biology, Freud's psychology, and all the societal dysfunction that has followed." (J.K. Reed & S. Doyle; J.Creation 3/13.)

"Charles Lyell was a lawyer by profession, and his book ((Principles of Geology)) is one of the most brilliant briefs ever published by an advocate ... In fact, the catastrophists were much more empirically minded than Lyell. The geologic record does seem to record catastrophes; rocks are fractured and contorted; whole faunas are wiped out. To circumvent this literal appearance, Lyell imposed his imagination upon the evidence." (S.J. Gould)

"I første rekke blant forstandstroens profeter står Darwin (utviklingslæren, som ikke lenger bare forkvakler biologien, men også historieforskningen og i stigende grad teologien), Freud (den moderne psykologi, som dels brukes til å bortforklare den religiøse virkelighetserfaring, dels å skaffe "syndsforlatelse" utenom Gud), Marx (den ateistisk-materialistiske forfalskning av historien og samfunnsviten-skapene, som omsatt i politisk praksis skaper stadig mer helvete på jorden, også i vestlige land, som i denne henseende er like marxistiske som kommunistlandene), samt Bultmann (den radikale bibelkritikk, som eter om seg som en kreft i teologien). Om dem alle gjelder det at deres teorier beviselig er gale og knapt verd en alvorlig tanke på bakgrunn av nåtidens viten, men den religiön de har grunnfestet, har mennesket funnet så velegnet til å unndra seg sannheten ved, at kjen-sgjerningene ikke lenger får lov å distrahere." (P. Hoffman; Narkotika og sex i Bibelens lys; 1971(?); s.17.)

"Få doktriner i menneskehetens historie har vist seg så nyttige for dødsrikets generalstab som denne ((utviklingslæren)), og derfor skal vi ikke vente å få se at den forsvinner før det eventuelt dukker frem noe enda nyttigere." (Hoffman; Undergang og oppstandelse; 1968; s.83.)

"Udviklingslærens vekselvirkning med marxismen er så historisk givet og iøvrigt så åbenlys, at det ikke behøver nogen påpegning. Men den står også i snævreste vekselvirkning med den psykologi, der i dag ud fra "arv" og "miljø" finder på forklaringer og undskyldninger for alt, hvad mennesker bedriver, og dåner af forargelse over enhver tanke om synd, i særdeleshed da arvesynd. Mennesket er jo bare et dyr, der følger sine naturlige tilbøjeligheder, mens det uundgåeligt stiger gennem udviklingens fagre riger.

Og så slår disse menneskevenner dørene på vidt gab til det inferno af terror og perversion og desperation, der gløder omkring os nu." (Hoffman; Mørke skjuler jorden; 1985; s.13-14.)

Fremst blant "disse menneskevenner" var "den krets av intellektuelle som var knyttet til Institut für Sozial-forschung (grl. 1923) i Frankfurt-am-Main." (Leks.) "The Institute, which became known as the Frankfurt School, was modeled after the Marx-Engels Institute in Moscow." (Raehn) (Marx-Engels/Moskva- assosiering gjaldt forøvrig og et hverende parti. Samme år "Kominterns utsendte medarbeider Bukharin

ekskluderte Det norske Arbeiderparti fra Den kommunistiske Internasjonale" (F. Jor; Kong Haralds Nei; 2013; s.95), (óg) i 1923, skriver historieprofessor og arbeiderpartipolitiker Edw. Bull hva "siden er blitt kalt hans "antikristelige manifest"." (Jor; s.101; se Høgetveit; Ved et toårs-jubileum (kommentar-avisa.no under gjestekommentar, mars 2014); note 77), en målsetning det rikspolitiske Norge er i ferd med å hale i land.)

"In 1933, when Nazis came to power in Germany, the members of the Frankfurt School fled. Most came to the United States"; Wilh. Reich til Norge 1934-38; senere USA.

"The Frankfurt School's studies combined Marxist analysis with Freudian psychoanalysis to form the basis of what became known as "Critical Theory." Critical Theory was essentially destructive criticism of the main elements of Western culture, including Christianity, capitalism, authority, the family, patriarchy, hierarchy, morality, tradition, sexual restraint, loyalty, patriotism, nationalism, heredity, ethnocentrism, convention and conservatism:" Skriver Raymond V. Raehn. Han innleder sitt (nett-)essay The Historical Roots of "Political Correctness": "America is today dominated by an alien system of beliefs, attitudes and values that we have come to know as "Political Correctness." Political Correctness seeks to impose a uniformity of thought and behaviour on all Americans and is therefore totalitarian in nature. Its roots lie in a version of Marxism which seeks a radical inversion of the traditional culture in order to create a social revolution."

Antonio "Gramsci is noted for his theory of cultural hegemony as the means to class dominance. In his view, a new "Communist man" had to be created before any political revolution was possible. This led to a focus on the efforts of intellectuals in the fields of education and culture. Gramsci envisioned a long march through the society's institutions, including the government, the judiciary, the military, the schools and the media. He also concluded that so long as the workers had a Christian soul, they would not respond to revolutionary appeals."

"... the Critical Theorists of the Frankfurt School recognized that traditional beliefs and the existing social structure would have to be destroyed and then replaced. The patriarchal social structure would be replaced with matriarchy; the belief that men and women are different and properly have different roles would be replaced with androgyny; and the belief that heterosexuality is normal would be replaced with the belief that homosexuality is "normal:""

"When addressing the general public, advocates of Political Correctness - or cultural Marxism, to give it its true name - present their beliefs attractively. It's all just a matter of being "sensitive" to other people, they say. They use words such as "tolerance" and "diversity," asking, "Why can't we all just get along?" Fremdeles Raehn. I f.m. Theodor Adorno skriver han "They would posit the existence of authoritarian personalities among Americans with tendencies toward prejudice, and then exploit this to force the "scientifically planned re-education" of Americans with the excuse that it was being done in order to eradicate prejudice."

"... Freud was neatly enrolled in the Marxist legions, adding to the charm of economics that of eros, and thereby providing a solution to the problem of what men are going to do after the revolution - a pro-

blem left unsolved by Marx. This is what we find in Marcuse and many others". "Herbert Marcuse appealed to university students in the sixties with a combination of Marx and Freud. In *Eros and Civilization* and *One Dimensional Man* he promised that the overcoming of capitalism and its false consciousness will result in a society where the greatest satisfactions are sexual, of a sort that the bourgeois moralist Freud called polymorphous and infantile. Rock music touches the same chord in the young." (A. Bloom; *The Closing of the American Mind*; 1987; p.223.78.)

"In his book, *An Essay on Liberation*, Marcuse proclaimed his goals of a radical transvaluation of values; the relaxation of taboos, cultural subversion; Critical Theory; and a linguistic rebellion that would amount to a methodical reversal of meaning... Marcuse may be the most important member of the Frankfurt School in terms of the origins of Political Correctness, because he was the critical link to the counterculture of the 1960s. His objective was clear: "One can rightfully speak of a cultural revolution, since the protest is directed toward the whole cultural establishment, including morality of existing society..." His means was liberating the powerful, primeval force of sex from its civilized restraints, a message preached in his book, *Eros and Civilization*, published in 1955. Marcuse became one of the main gurus of the 1960s adolescent sexual rebellion; he himself coined the expression, "make love, not war." With that role, the chain of Marxists influence via the Frankfurt School was completed: from Lukacs's service as Deputy Commissar for Culture in the Bolshevik Hungarian government in 1919 to American students burning the flag and taking over college administration buildings in the 1960s. Today, many of these same colleges are bastions of Political Correctness, and the former student radicals have become the faculties." (Raehn) (Se videre et par sitater fra Bloom i Høgetveit; Ved et toårs-jubilæum; s.16.24.)

"Studentoprøret i 1968 var en forlængelse af den revolutionære humanisme fra 30'erne. Den unge Marx havde været på mode i intellektuelle kredse siden 60'ernes begyndelse, og begivenhederne i 68 førte til en ny-marxistisk vækkelse. Til den endehentede man gamle marxister ind fra kulden - Marcuse, Ernst Block, Adorno."

"Næste skridt på en lang vej. Humanismen fra 19. og 20. århundrede i endnu et fremstød til skabelse af de forjættende tilstande, som europæisk åndsliv og politik havde sunget så henført om siden oplysnings-tiden og den franske revolution. Bryd professorvældet! råbte studenterne på universitetet. Ned med undertrykkelse! udbytning! kapitalisme! lød det derefter i den gamle forestilling om det frie og frigjorte menneske. En lang, intellektuel tradition fik atter livskraft efter et par årtier, hvor verdenskrig og Vestens pinagtige bekendtskab med totalitarisme havde tvunget den i defensiven, og nu ville den - endnu en gang - fremstille en ny himmel og en ny jord." (S. Krarup; *Det moderne sammenbrud*; 2001; s.200.) Endnu engang ...:

("Hvad er et menneske?" Søren Krarup spør. I følge Marx karakteriseres mennesket ved "1. at det er et artsvesen; 2. at det skaber sig selv igennem sit arbejde." Skriver Krarup (s.37 ff.); "... arbejdet er menneskets vej til at realisere sig selv. Arbejde er da et religiøst begreb. Arbejdet udtrykker og kanaliserer artskræfterne, hvorfor det forkerte - kapitalistisk bestemte - arbejde fører til menneskets fremmedgjørelse for sig selv vedat gøre mennesket fremmed for sin art." Marx skriver "Individet ér det sámfundsmæssige væsen... Det individuelle og menneskets artsliv er ikke noget forskélligt." D"et egentlige onde er for Karl Marx ... det enkelte

menneske - individet , det private subjekt, der afsondrer sig fra arten." "Konskvensen er, at menneskets individuelle liv vil være underlagt en absolut og permanent fordring fra arten om at gå op i og være eet med arten og samfundet, og konsekvensen er videre, at det enkelte menneske vil blive udslettet, hvor dette filosofiske skema får den politiske magt."

"Men hvor mennesket gør oprør mod Gud for selv at blive til Gud, hvor arbejdet er menneskets selvskabende skaberi og ikke skaberens godhed mod skabningen, er der ingen ..." Mennesket modtager sin identitet og sit skabte liv med arbejde og hvile som en gave af Guds hånd, men i den marxistiske verden vil mennesket selv skabe himmel og jord og knytter således sig selv og sit liv sammen i den dæmoniske krampe, der slår ud i hysteri og terror. Det er forskellen på Kierkegaard og Marx, på kristendom og humanisme."

Kierkegaard "trådte ... i karakter over for det humanistisk-ideologiske oprør mod Gud - det vil sige imod det enkelte menneskes ret til at være hin enkelte. Med ord, der er som rettet til Marx, trækker han sit eget og det følgende århundredes fundamentale modsætninger op:

"Det er ikke med det at være menneske som med det at være dyr, hvor eksemplaret altid er mindre end arten. Mennesket udmærker sig ikke blot ved de fortrin, som almindelig nævnes, fra andre dyrearter, men kvalitativt derved, at individet, den enkelte er mere end arten".

"I 1848 skrev og udgav Marx og Engels Det kommunistiske Manifest, og åndshistorisk er det rigtig at sige, at det var Det kommunistiske Manifest, Søren Kierkegaard talte om, da han formede udtrykket "katastrofen i 48" og sagde, at da "hørtes det hviin, der bebuder kaos"... Alt det, vi også i Vesteuropa tyranniseres af idag, lighedens princip, nivelleringen, dehumaniseringen, den totale politisering - han havde set og forstået det altsammen, og i modsætning til det aller-meste af den kristne kirke sveg han ikke det opgør, som kristendommen nødvendigvis må pålægge dens forkyndere at foretage med humanismens systematiske forsøg på at gøre skabningen til skaber."

"Søren Kierkegaard tilføjer: "Endnu bløt et ord; man tillade mig det. Hvad tiden fordrer - ja, hvo skulle blive færdig med at opregne det, nu da der ved en selvantændelse, hvis årsag og anledning var verdsligheds verdslige gnidning mod verdslighed, er gået ild i verdslighed. Hvad derimod tiden i dybeste forstand behøver - det lader sig helt og ganske sige med eet eneste ord, den behøver: evighed".")

Tilbage til (eller frém til) Marcuse:

Marcuses "theory included the belief that the Women's Liberation Movement was to be the most important component of the opposition, and potentially the most radical."

"De virkelige forførere må findes i en anden dimension. Det er de onde åndemagter, som véd, at det vigtigste, de kan foretage sig, er at ødelægge forholdet mellem mand og kvinde, for så rådner alt andet af sig selv.

Det véd de fra Bibelen", skriver Poul Hoffman ("i fællesskab med min kone") i anledning Sangenes Sang (Mørke ... s.86). "Hvis kvinden ikke længer må være kvinde, og manden ikke længer må være mand, betyder det, at mennesket ikke længer må være menneske." (S.77)

Hoffmans essay Åndsstrømninger bag feminismen (Mørke skjuler jorden; s.87-107), skulle leses fra kant. Her i bruddestykker.

"For at undgå misforståelser skal det med det samme siges, at det

absolut ikke er meningen at hævde, at en kamp for kvindens frihed og ret ikke har været påkrævet og er det endnu mange steder, i særdeleshed i den såkaldte tredje verden." "Til grund for en effektiv forførelse ligger som regel en sandhed, der misbruges."

"Blandt kristne har det hidtil kun været få, der er nået til at beskæftige sig nærmere med bevægelsen og sætte sig ind i, hvad der egentlig ligger bag dens voldsomme vækst og magt over sindene".

"Fordyber man sig i feminismens tanker og litteratur, tegner den sig hurtig som en ørkenvandring, hvor man både åndeligt og intellektuelt føres i ring i vandløse egne... man kan stirre længe på det underligt neurotiske kaos uden rigtig at kunne blive klar over, hvad i alverden det er, der foregår, og det er svært at finde tålmodighed til at stirre så længe, at der begynder at tone konturer frem... ingen systematik kan ændre indtrykket af et vildtvoksende kaos."

"Egentlig kan man ikke sige, at feminismen med nødvendighed hænger sammen med udviklingslæren og dens fantasier, men rent faktisk optræder den ofte uadskilleligt forbundet med darwinismen, såvelsom med marxismen og i det hele taget de herskende strømninger i nyhedenskab."

"En ting, der lægges stor vægt på, er matriarkaterne, kvindestyrte samfund, som hævdes at have eksisteret i meget tidlige epoker, og som yderligere hævdes at have været en slags idealsamfund... Nu må målsætningen ... være på ny at gøre de værdifulde kvindelige egenskaber gældende og få magten ført tilbage til kvinderne, så idealtilstanden kan blive genoprettet." ("But the idea of transforming a patriarchy into a matriarchy - which is what a sex-role inversion is designed to do - can be connected directed to Friedrich Engels book The Origin of the Family, Private Property, and the State. First published in 1884, this book popularized the now-accepted feminist belief that deep-rooted discrimination against the oppressed female sex was a function of patriarchy. The belief that matriarchy was the solution to patriarchy flows from Marx's comments in The German Ideology, published in 1845." Marcuses "revolutionary efforts would blossom into a full-scale war by revolutionary Marxism against the European white male in the schools and colleges." (Raehn))

"... man bliver eftertænksom. Hvad i alverden er det, der er på færde? Hvad er det, den oprindelige, legitime kamp for kvindens frihed og ret er blevet til?

Endnu mere eftertænksom bliver man, når man lægger mærke til den atmosfære af had og gift, som i stigende grad præger tilkendegivelser fra feministisk hold. Somme tider er essensen af dem - og somme tider siges det faktisk rent ud - at manden er et kryb og et krapyl".

"... en lære om manden som "undermenneske", en lære, der er på vej til at overgå alt, hvad verden har set af racisme. Og desværre er det ikke udelukkende kvinder, der på den måde med blodskudte øjne skriger mod manden. Manden er såmænd ikke bedre, når det gælder at svare igen." "Hvad er det for en forpestet atmosfære, hvad er det for en ånd fra Helvede, der er sluppet løs?"

"Selvfølgelig er der stadig noget komisk f.eks. ved den hysteriske lovgivning, som forbyder at annoncere efter en barnepige eller en havemand, fordi det opfattes som kønsdiskrimination. Men det er ikke nogen forsonende humor; det minder om undergrundshumor i et besat land." (Ang. lovgivn., se Høgetveit; Sambanditter; kommentar-avisa.no (gjestekommentar mai -13); s.13-16.)

"Som absolut seriøst opfattes ... bl.a., hvad Nynne Koch refererer ... "Der er en stærk tendens til afvisning af samarbejde med mændene, afskaffelse af ægteskab og kernefamilie, afvisning af det biologiske

moderskab og sympati for lesbiske og homoseksuelle samlivsforhold." "... Romantisk kærlighed er en opfindelse, der benyttes til at holde kvinder i trældom, vi skal give alle kvinder og børn frihed til fuld seksuel udfoldelse, ligesom de skal være fuldstændig økonomisk uafhængige og totalt integreret i det større samfund. (Kernefamiliens afsondrede mini-samfund skal forsvinde).""Fremdeles Koch.

Hoffman: "Og hvis man så bliver ved tilstrækkelig længe, opdager man til sidst noget. Man opdager, at det interessante ved feminismens teori og praksis ikke er noget af det, som er der. Noget af det kan have en utilsigtet medicinsk interesse;.." "Virkelig interessant er det derimod, at der er en ting, som aldrig er der: kærligheden. Kærligheden, som er, hvad alting drejer sig om i forholdet mellem mand og kvinde. Kærligheden, hvori sundheden og sandheden i det hele alene er at finde.

Der er aldrig et lille pust af det stuckenbergske

To, som elsker hinanden,
kan læge de ondeste sår,
blot ved at se på hinanden
og glatte hinandens hår."

"Det er alt sammen ikke-eksisterende i feminismens ideologi. Når kærligheden overhovedet nævnes, er det som noget, der lumskelig bruges til at holde kvinden nede. Hva det drejer sig om, er udelukkende kønnes krig, som har raset fra begyndelsen, som altid raser, og som i realiteten kun kan tænkes afsluttet, når den ene af parterne er udryddet."

"Det kan uden videre fastholdes, at det gennemgående træk i feminismens i øvrigt så meningsløse kaos er kærlighedens frávær. Dens udskiftning med krig og had.

Og så bliver jo pludselig både det ene og andet forståeligt for en kristen betragtning.

Bibelen beretter, at Gud skabte mennesket i sit billede, som mand og kvinde. Det vil sige, at han skabte mennesket som kærlighedsvæsen, for Gud er kærlighed. Det vil også sige - og måtte det dog blive os helt klart, at det er dét, der står - at netop kærligheden mellem mand og kvinde og dens videre udfoldelse i familiekærligheden er skabningens grundelement, dens vitale center.

Det er mod dette vitale center, at mørkets magter sætter ind. Det sker på mange måder i dag, men det sker ikke mindst i den afsporede, syge feminisme. Mennesket vanskabes i Djævelens billede. I stedet for at være et kærlighedsvæsen forvandles det til et forpint, hadefuldt jeg-væsen. I stedet for kærligheden mellem mand og kvinde sættes kvindernes sammenhold om at bekriige mændene og mændenes sammenhold om at bekriige kvinderne, og i næste instans sættes der ind på simpelt hen at afskaffe kvinden som kvinde og manden som mand. Det er det sataniske modprincip til det guddommelige, et gigantisk forsøg på at umenneskeliggøre mennesket, som Gud skabte i sit billede, som mand og kvinde.

Derfor ikke blót de ustandselige angreb på ægteskabet og familien, men også f.eks. den stadige sammenkædning med propaganda for homoseksualitet og det vedholdende, ellers absurde krav om fri abort. Det er jo ikke umiddelbart innlysende, at en bevægelse til kvindens gavn skulle indebære hedes ret til at dræbe sit eget barn i sit eget skød; egentlig kan man vel ikke tænke sig et mere kontant udtryk for uhyggelig antikvindlelighed. Men det hører hele tiden med. Fri abort fremføres som et standardkrav, på linje med kravet om ligeløn." ("En biologisk tilfældighed", kaldte en fynsktalende national skikkelse mennesket... Hvorfor skulle én kvinde ikke befri sig for et foster, som hun til-

fældigvis har pådraget sig, og som det tilfældigvis er hende ubelejlighet at føde?" "Men et foster er da et menneske! protesteres der, Ja, og det er nøjagtig den slags betragtninger, som ingen gyldighed har, når der skal gøres alvor af det nye menneskesyn." (S.14-5))

"Det sataniske har sin egen dystre rationalitet. Det vil sætte mordrisk had overalt, hvor der er livgivende kærlighed. Det er konsekvent anti-Gud og anti-menneske: Anti-Krist.

Af alt det dæmoniske, der sker i vor tid, er dét, som feminismen er kommet til at stå for, i virkeligheden det værste, for det er et angreb mod selve eksistensens urgrund, en dødelig infektion i skabningens hjerte. Når kærligheden mellem mand og kvinde og familiekærligheden i det hele taget myrdes, forsvinder al kærlighed fra verden. I stedet kommer en mareridtsverden, hvis konturer allerede toner frem i vor tids virkelighed.

Antikrists verden."

"Der er to ting, vi i kirken har brug for at gøre os meget klart i situationen, som den er...

Kvinderne har brug for på ny at overveje det faktum, at det altså er kvinden, forførelsen umiddelbart sætter ind imod. Det er feminisme, det drejer sig om, ikke maskulinitet. Det er en gammel, prøvet strategi fra mørkets magters side, helt fra begyndelsen, da Slangen valgte at henvende sig til Eva. "Det var ikke Adam, som blev bedraget, men kvinden blev bedraget og faldt i overtrædelse" (1. Tim. 2,14). Der er naturligvis al grund til at tilføje, at Adam ikke var sen til at gå med på bedraget, og at han i kraft af skabelsens orden dybest set var den hovedansvarlige (hvad der i øvrigt kan drages paralleller nok til, når det gælder mænds forhold til feminismen i dag). Men Djævelen har altså erfaring for, at det er kvinden, der skal begyndes med."

"Det, kristne mænd har brug for at klare sig, er, hvad kærligheden mellem mand og kvinde dybest set er ifølge den bibelske åbenbaring: en brand fra Guds kærligheds bål og som sådan noget, der har at gøre med Guds hellighed og Guds rige. Det ændres ikke ved, at al menneskelig kærlighed i øjeblikket er invalideret af synden (ukærligheden, selvkærligheden)." " Den mand, der virkelig vil være bibeltro i sit ægteskab, må begynde med at få ind i hovedet, at apostelens ord til hån lyder: Du skal tjene din hustru med hele din eksistens i al kærlighedens grænseløshed. Elsk hende, som Kristus elsker kirken (Ef. 5, 25). Giv dit liv for hende, som Kristus gav sit liv for dig. For "kærlighed er stærk som døden, skinsyge hård som Dødsriget; dens gløder er brændende ild, dens lue er HERRENS lue" (Højs.8,6)."

* Publisert som note 55 til D.J. Høgetveit; "Espen Ottosen; III"; gjestekommentar, kommentar-avisa.no; mai/juni 2014.

Dag Jørgen Høgetveit; desember 2014